

Școala Vremii

REVISTA PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile: Iulie și August.

CUPRINSUL:

Eug. Spinanțlu: P. S. Sale Episcopului Andrei.

Pedagogie teoretică:

I. C. Stoica: Profitul psihologic al școlarului.

Florian Stănică: Copeativa școlară în slujba educației.

Observațiuni și experimente pedologice:

† T. Mariș: Cercetarea tipului de activitate al școlărilor.

A. Bărnețu: Stabilirea scării de centile pe clase.

Diverse.

N. Cristea: † Episcopul Ciorogariu.

Cărți și Reviste.

C. Rădulescu-Motru: Psihotehnica și munca națională (Ion Blăgăilă); N. Mărgineanu: Psihologia învățării (P. Șerban), Calendarul tineretului învățătoresc (I. B. Rânduiala No. 1, Ernest Bernea: Tradiție și revoluție (C. Dogaru) Analele de psihologie, Rev. gen. a învățământului, Revista de pedagogie, România militară, Piatră de hotar, Floare de foc, Plaiul Hunedorene, Ogorul Școalei, (I. Blăgăilă) Vremea Șpilii (N. Besnă)

Oficiale.

Instrucțiuni cu privire la administr. bunurilor statului. Ordinele dela revizorat. Informațiuni.

Redacția: Arad, Bul. Carol, 66 (Casa Învățătorilor)

Abonamentul anual 60 Lei. 1 exemplar 6 Lei.

Biblioteca școlară
Biblioteca Arad

„Școala Vremii”

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

Red. respons.: **EUGENIU SPINANȚIU**, inv. dir.
Administrator: **SABIN MIHUȚIU**, învățător.

**Manuscrisele nu se mai înapoiază.
Anunțuri și reclame se primesc după învoială.**

Manuscrisele, revistele pentru schimb și cărțile de recensat se trimit pe adresa: Redacția revistei „Școala Vremii”, Arad, Bulev. Carol, 66 (Casa învățătorilor).

Correspondența privitoare la administrație: abonamente, schimbări de adresă, revistele înapoiate etc. se trimit pe adresa Administrației: Dl. Sabin Mihuț, Arad, str. Eminescu 43.

Abonament anual Lei 60.

Secretar de redacție: **ION BLAGĂILA.**

„Școala Vremii”

REVISTA PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile: Iulie și August.

P. St. Sale Episcopului Andrei

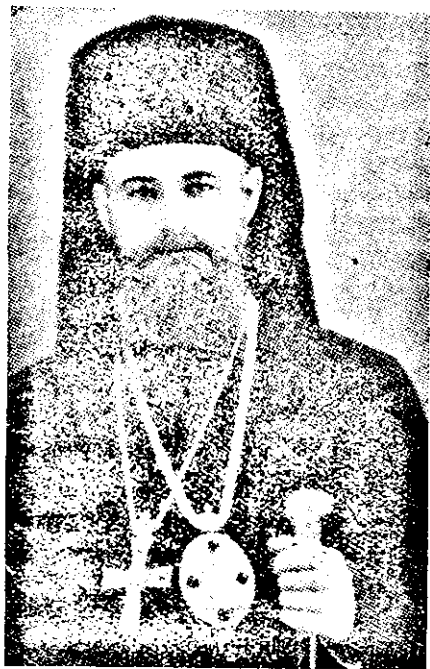
Bine ați venit, P. St. Părinte! Cu nădejde și bucurie în suflet așteptat-am, Stăpâne, un suflet înțelegător ca P. Sf. Voastră.

Oamenii mari ai Aradului, cari au trecut la cele vesnice, au lăsat în urma lor locuri greu de îndeplinit, iar cei mai mulți dintre viețuitorii de azi au sufletele mult mai mici și inimile prea cuprinse de duhul invidiei și răutății, încât nu se pot ridica pe deasupra măruntelor patimi omenesti.

Blândețea privirii P. Sf. Voastre fie-ne o mângâiere în zilele grele de azi și vocea Voastră blajină facă să 'nduplece sufletele otărite de atâta amarnicie și dușmănie.

Constatăm că abia sosit printre noi, ați și descoperit metehnele de cari sufăr Românii din aceste părți.

Intr'adevăr mândria, materialismul feroce, invidia, pisma, răutatea, etc. carac-

terizează pe oamenii zilelor noastre. Dispărut-a iubirea dumnezească din inimile lor.

Suntem creștini cu numele și exercităm iubirea față de aproapele doar în măsura în care ne o impun interesele personale.

Învățătorii acestui județ și-au dat seama, că acestor scăderi li se datorează imposibilitatea de a aduna într'un mănunchiu, elementele de valoare morală și intelectuală ale neamului nostru și a porni la luptă, cu sorți de izbândă, pentru ridicarea neamului nostru la o mai avansată treaptă culturală.

În cursul activității ce am desfășurat și depunem mereu am ajuns la convingerea că civilizația materialistă de azi nu poate satisface trebuințele sufletești și din relele cari au pus stăpânire pe sufletele noastre se datoresc acestei civilizații.

Fie ca sosirea P. Sf. Voastre între noi să fie sprijin credinței noastre către Dumnezeu, iar conduita Voastră vească-ne pildă de pocăință.

Eugen Spinanșiu

Pedagogie teoretică

Profilul psihologic al școlarului

Profilul sufletesc al școlarului ne stă în putință să-l realizăm cu maximum de obiectivitate, în minimum de timp, dacă am respectat condițiile optime de tastare.

În adevăr, problema cunoașterii individualității este pusă înainte de-a se fi dat laboratoarelor de psihologie experimentală ajutorul material, de-a se fi putut testa și etalona importante funcții sufletești pe elementul românesc. S'au dat numai indicații: „pentru măsurătoarea funcțiilor de cunoaștere aplicați testele“, dar cari teste, de unde, etalonate sau nu, asta nu se spunea. S'a lansat formula, și acum asistăm la o avalanșă de teste, cari mai de care

mai rapid lucrate; iar ca să se salveze aparențele, în lipsa unui etalon pe vârstă se încearcă stabilirea rangului în colectivul clasei. Or, cine nu știe că într-o clasă avem vârste diferite, iar un etalon se face avându-se peste o sută de cazuri la fiecare vârstă? Și atunci de ce să mercantilizăm pe seama învățătorilor, o idee rău plasată?

În timpul din urmă avem apărute nu mai puțin de 8—10 modeluri de fișe, cam toate cu câte un op. explicativ, dar cari din nefericire nu pot învăța nimic mai mult, pe cel ce-ar căuta să le folosească în complectarea fișelor. De ce? Fiindcă și aici să rămâne sau la simpla apreciere subiectivă, sau la o încercare de etalonare pe colectivul clasei, sau la stabilirea unui profil limitat la câteva funcții sufletești. Măsurătorile privitoare la starea fizică ne dau sugestive indicații, făcute bineînțeles cu grijă și la intervale anumite. Dar putem și cu mult mai mult referitor la viața sufletească? Există un paralelism psihofiziologic, desigur, dar cât putem să ne sprijinim pe datele acestea pentru o serioasă orientare?

Și dacă am fi în posesiunea unui laborator de măsurători antropometrice ar fi singurul bun ce l-am avea, iar concluziile extinse la explicarea vieții sufletești, ar fi sigurele cu valoare științifică — așa cum s'a stabilit până acum. Deci, în concluzie, cât se poate stabili cu ajutorul măsurătorilor antropometrice, are o valoare neînsemnată pentru funcțiile sufletești de cunoaștere, temperament și caracter, — iar cât se încearcă să se facă cu ajutorul testelor neetalonate sunt valabile în cel mai bun caz la clasa respectivă.

Cum se pune acum problema?

Laboratorul de Psihologie experimentală, de la Facultatea de Filosofie din București, lucrează de patru ani, la etalonarea testelor pe copilul român de toate vârstele, și din toate regiunile.

Avem până acum etalonate teste pentru treizeci și două funcțiuni, de la vârsta de 7—8 ani, până la 18 ani, sau vârsta adultă.

O muncă susținută, continuă, în care timp s'au acomodat, s'au inventat altele, încât acum suntem în stare să alcătuim un profil psihologic, pentru fiecare elev în parte, cu ajutorul căruia să putem complecta fișa individuală. (A se vedea Analele de psihologie anul II, privitor la localitățile unde s'au aplicat testele pag. 8. E interesant de văzut ancheta internațională a Societății române de psihologie, privitor la fișă — apărută tot în ane, anul II. — de unde se poate constata graba cu care noi Românii am lansat ideea fișei, constituind pentru noi un fenomen de așa zisă „modă“).

Iată cum se poate face un profil: Facem o liniatură ca cea din contrapagină unde avem funcțiile sufletești și centilele.

Cum se completează. Aplicăm testul respectiv, după indicațiile prevăzute în test, controlăm vârsta exactă, socotim punctele, și consultăm etalonul testului. De pildă: am aplicat testul de Inteligență Lahy, la un copil de 10 ani și 7 luni. Am constatat că a dat 30 răspunsuri bune din 100 câte trebuia. La vârsta de 10 ani și 7 luni sau 11 ani — se socotește de 11 ani având luni mai multe ca 6 — răspunde în etalon, centilului 40. Punem un punct în rubrica inteligenții logice Lahy la centilul — rangul — 40. Și tot așa se procedează până la sfârșit. Apoi se unesc punctele prin câte-o linie. Obținem astfel profilul psihologic. Vom reda pe rând în revistă, întregul material de testare, etalonat precum și modalitățile de aplicare.

I. C. Stoica

prof. de pedagogie, Arad.

N. R. Profilul psihologic se poate obține dela Redacția revistei fiind tipărit în multe exemplare pentru învățătorii județului nostru cărora-l expediem la cerere, iar testele etalonate, dela Laboratorul de psihologie experimentală București, Str. E. Quinet 1.

Cooperativa școlară în slujba educației

La existența ca și la evoluția omenirii contribuie mulți și variați factori, printre care se integrează inerent și efectiv și factorul economic. Toți acești factori sunt într-o interdependență. Orice deviere de la aceasta firească lege aduce repercursiuni, mai mult sau mai puțin grave în viața societății. Ei depind, ca și sistematizarea lor, și mai ales respectarea acestei dependențe naturale, într'un grad foarte mare, de sufletul omului. Depind de felul meșteșugit al acestuia de a-și organiza și călăuzi acțiunile, asigurându-și prin asta o bună reușită în viață.

Printre întreprinderile de ordin economic, verificate pe rând, după îndelungi utilizări, se citează și cooperativa, care s'a dovedit de un real și netăgăduit folos. Rând pe rând a fost introdusă în viața economică, de toate statele civilizate, iar actualmente se găsește într-o situație din cele mai de învidiat, mai ales în unele țări din Occident.

Acțiunea inerentă și eficace a cooperatiei și-a găsit și la noi adepți, cunoscători ai foloaselor ce poate aduce și a fost aplicată din epoca nemuritorului Haret. Se cunoaște prosperitatea înregistrată pe acele timpuri, cum de altfel se știu și cauzele cari au dus-o în starea precară de astăzi. A fost greșită concepția acelor care au considerat-o drept un sistem capitalist de schimb, fapt care a dus-o sub tutela autorităților de Stat, care a subvenționat-o până când venalitatea politică a câtorva ciocli au decapitat-o.

La noi a lipsit și lipsește orientarea maselor în sens cooperatist, lip-

sește educația cooperatistă. Trebuie să formăm din fiecare ins, din orice membru al societății un adept convins și un susținător fidel și perseverent al sistemului cooperatist. Numai singur acest fapt și-ar vădi îndeajuns necesitatea inexorabilă a integrării cooperației școlare printre celelalte accesorii ale școlii.

Dacă mai adăugăm acestor considerații și aportul nebănuît și indispensabil ce-l aduce, din punct de vedere educativ, în sens intelectual, moral, fizic, artistic, social, etc., cooperația școlară este cu atât mai inerentă și mai bine venită în școala noastră. Este un foarte bun mijloc ce satisface exigențele educației, din toate punctele de vedere, este imbinarea măiestrită a principiilor și ideilor de bine, spre prosperitatea insului și-al societății însăși.

Dacă școala noastră este acuzată — și pe drept cuvânt — că se complăce prea mult în teorii sterile, lipsite de sens, de viață, ce se rezumă în a da cunoștințe, cât mai multe și mai confuze, cu cât mai puțină aderență de viață prezentă și viitoare, este o școală în care se spune *ce trebuie să facă și cum trebuie să facă*, — aci cooperația este bine venită, căci prin ea totul se practică. Se pornește de la ideile și prin exercițiu direct, practicând-o, în cadrul școlii, se ajunge la deprindere.

Cooperația școlară satisface din plin și în modul cel mai salutar, cerințele inexorabile ale învățământului și educației în școală în spiritul școlii și metodei active.

Atâtea, variate și multiple, probleme și exerciții, suscitade de operațiile ce le implică bunul mers al cooperației, ca și formele diferite ale scrisorilor de relație, nu mai sunt luate din cărți, după modele, care dau mai totdeauna impresia de ficțiune, atracțiune fadă, ci sunt luate direct din viață, copilul trăiește conștient și direct în viața reală. Relațiile cu întreprinderi din diferite orașe, dau cele mai fericite și mai naturale ocazii pentru învățarea cunoștințelor geografice. Toate se fac și se învață cu plăcere, — și se știe ce mobil salutar constituie plăcerea, sentimentul acesta imbinat din interes și dragoste de muncă, în orice întreprindere, deci și în educație — cu multă simțire, cu interes deosebit. Le degajă voioșie și elan, freamăt de muncă naturală și efectivă. Elevii trăesc într'adevăr viața, se pregătesc pentru viață, nu prin surogate, prin paleative, ci direct prin viață. Sunt numeroase și interesante împrejurările pe care diferitele ocazii le aduc, în care învață atâtea cunoștințe, din variate domenii, pe nesimțite, cu dragoste și trăinicie.

Cooperația poate fi aci — în școală — și nimerită ocazie de stimulent, pentru anume tipuri de individualități. Astfel, celui slab sau indolent la compunere, i se încredințează misiunea de secretar, celui slab la aritmetică i se dă casieria, altuia misiunea de vânzător, etc. Ambiția și totdeauna încrederea, ce li s'a scordat, îi stimulează la eforturi mai mari și-i fac capabili de lucruri uimitoare.

Se pot corecta, cum deasemenea își pot exersa diferite virtuți morale și sociale, tot așa de bine ca și intelectuale, prin intermediul cooperăției. Celui cheltuitor sau care fură bani i se încredințează cassieria, celui dezordonat meseria de vânzător, etc. Aci li se dezvoltă sentimentul de sinceritate ca și cel de drept, încrederea în cooperăție și'n binefacerile ei. Pot verifica ce înseamnă unire și ce și cât poate ea, îi obișnuiește și-i face să prețuiască economia. Nici că se poate o mai ideală și mai fericită ocazie de ucenicie a vieții sociale. Își aleg consiliul prin vot individual, promovând, se leccionând în mod riguros și obiectiv pe cei capabili.

Școala economiei și-a autonomiei, ucenicia voinții, perseverenței, a răbdării și a dragostei de bine. Caritatea, ajutorul și încrederea în puterile lor echitatea disciplina și inițiativa, iată atâtea însușiri de caracter, ce sunt cultivate de acest sistem școlar.

Iubirea de muncă, iubirea și respectarea dreptului altuia se imprimă pe rând și în mod firesc în sufletul fiecăruia. Intr'o viață socială în miniatură, fiecare își au rostul distinct și bine fixat, printr'o ierarhizare a valorilor, printr'o selecție dintre cele mai ideale. Se trăește viața socială — în cooperății — în chip real, concret, pe înțeles și nu în mod abstract, în imaginație, prin definiții și încărcare de memorie, cum se obișnuiește și implică actuala programă școlară.

Din veniturile realizate se dispune efectuarea diferitelor fapte caritabile ajutorarea elevilor săraci, orfani, a unui cetățean lipsit, acordarea de burse anuale unui elev din orice școală secundară, din cei ieșiți din școala lor. Procură cele necesare clasei și școlii respective, pentru realizarea unui învățământ fructuos și unei educații salutare. Se strâng fonduri pentru înzestrarea bibliotecilor școlii, pe clase, cu cărțile potrivite vârstei fiecăruia, cu reviste, vederi ilustrate, almanahuri, albume etc.; pot chiar să-și întemeieze o tipografie pentru scoaterea unei reviste infantile, așa cum de altfel găsim multe în școlile din Occident.

Pot organiza excursii în diferite centre și părți de țară, având, astfel, ocaziile cele mai fericite de a cunoaște localități istorice, monumente, biserici, mănăstiri domnești, priveshti minunate, infiltrându-li-se dragostea de țară și de trecutul ei. Cea mai ideală educație intelectuală și în special națională în modul cel mai plastic efectuate.

Se pot organiza felurite serbări și șezători școlare, cu interpretări de piese teatrale, jocuri, după împrejurări; se organizează societăți sportive, etc.

Se poate verifica practic utilitatea muncii colective, solidarității în aceste variate distribuții strâns dependente de cooperăție, unde rolul fiecăruia este strâns legat de al celorlalți.

Se stimulează energiile, se definesc aptitudinile, se dezvoltă spiritul de creație și inițiativă, se dezvoltă voința, fortificându-se, devenind tenace și

perseverență, caractere sobre, integre, oameni care să facă față, în chip onorabil, societății.

Ideia de cooperatie „întrește să desvolte la elev simțul de răspundere colectivă și de interdependență socială”. Este cea mai bună și mai naturală educație socială, printr-o activitate și o experiență proprie. În felul acesta se adaptează mediului social, se adaptează vieții, trăind-o efectiv și cât mai aproape de realitatea vieții sociale de mâine, în care vor duce cu ei o regenerare a spiritului.

Acest mijloc atât de natural, de educație și învățământ — cooperatia școlară, — oferă atâtea ocazii nimerite, prin natura sistemului său, de a fi speculate de școli, rămâne numai să fie utilizate la timp, cu tact și răbdare, perseverență și dragoste. Oferă copiilor latitudine de manifestare spontană și naturală, în care se vădesc aptitudini, firi, voințe, atenții, căror pre-dispozițiuni li se oferă cea mai ideală posibilitate de fortificare, în sensul implicit de natura lor intimă. Nici că se poate un alt mijloc mai stimulator, mai provocator de emulație ca acesta, care să realizeze educația copiilor în mod armonic.

Florian Stănică — Teleorman.

Observațiuni și experimente pedologice

Cercetarea tipului de activitate al școlarilor

Este necesar a cunoaște diferitele tipuri de activitate ale școlarilor, pentru ca să știm, cum trebuie să procedăm, ca să stimulăm și întreținem imboldul activității.

În scopul acesta vom întrebuința metoda adunărilor a lui Krepelin, care este următoarea: 1) Pe o pagină sunt așezate mai multe serii de numere, cari trebuiesc adunate de elevi, iar rezultatul se consemnează la dreapta șirurilor numai prin unitate (zecile se lasă deoparte). Iată un model:

5	4	8	6	}	Se adună din sus în jos:
7					
2	1	5	8		Numărul prim cu al doilea,
9					
7	4	3	2		al doilea cu al treilea, al trei-
5				}	lea cu al patrulea etc.
8	9	5	3		

Se dă fiecărui copil câte o foaie pe cari sunt tipărite mai multe serii de cifre. 1) Copiii sunt așezați în așa fel, ca să nu copieze unul de la altul și li se atrage atenție să lucreze cât mai repede și cât mai bine.

1) I. C. Petrescu: Metode pentru studiul individualității.

1) Aceste coale se trimit gratuit colegilor, cari se angajează să facă această experiență din partea revistei.

După fiecare minut se trage o linioară, spre a se determina locul până unde s'a ajuns. Sfârșitul fiecărui minut se anunță printr'o lovitură în masă de către învățător, ceea ce li se anunță dela început copiilor. Când aud lovitura, trag o linie orizontală pe sub numărul până unde au adunat apoi continuă adunarea.

Lucrarea durează 8 minute.

Se cercetează — după 8 minute — câte adunări bune s'au făcut pe fiecare minut.

Rezultatul se consamnă într'un tablou care are următoarele rubrici :

Nr. curent	Numele copilului	Numărul adunărilor bune, făcute pe minut, timp de 8 minute								Media pe minut	Căruia tip aparține
		1	2	3	4	5	6	7	8		

Clăpărele a constatat 3 tipuri de muncă și anume :

1. Tipul de muncă crescândă.
2. " " " descrescândă.
3. " " " intermediar de muncă (sau se menține tot timpul la un nivel constant de muncă, sau e un tip combinat din primele două, fie că ai formă convexă, fie concavă.

† T. Mariș.

Stabilirea scării de centile pe clase.

Etalonul pt. cl. IV. șc. de Aplicație Arad.

(Text Nr. 4, atențiune concentrată Pieron-Bontilă)

Una dintre preocupările pedagogiei de azi, este problema individualizării învățământului. O mulțime de ordine și mișcări au început în privința aceasta. Cunoscut tuturor este, impunerea fișelor pedagogice, decretate universal obligatorii.

Studiul separat asupra copilului nu prea'nseamnă mult. E o simplă constatare a gradului de dezvoltare a respectivei funcții pusă sub experiment. Să presupunem c'am aplicat un „test“ de memorie la o clasă. Rezultatele primite ne arată, nici mai mult, nici mai puțin, decât puterea de memorizare a acelui copil.

Pentru a se putea ajunge însă la o individualizare a învățământului, aceste simple constatări isolate, separate, sunt încă tot nimic. Trebuie stabilit gradul ce-l ocupă acel copil, în privința funcției puse sub experiment, lucru ce nu se poate face, decât numai comparând rezultatul parțial, obținut de fiecare copil, cu rezultatele obținute de ceilalți copii de seama lui, după un plan comun.

Aflarea locului sau poziției ce ocupă un copil între alți copii, se face cu ajutorul scării de centile sau a etalonului.

Etalonul, teoretic conține 100 de diviziuni (0—100). Fiecare diviziune-centilă, exprimă rangul pe care-l deține un subiect, între ceilalți subiecți. În practică se întrebuintează numai diviziunile din zece'n zece (10 20—30— etc.), plus centila „25” numită quartilul inferior și centila „75” numită quartilul superior.

Etalonul fiind fixat pentru întreagă țara, rolul învățătorului de-a da referințele necesare pentru realizarea individualizării învățământului este mult ușurată.

Se va putea însă constata că etalonul stabilit, ca fiind valabil pentru întreaga țară, va fi sau prea greu, sau prea ușor pentru copiii unei școli. Drept urmare, copiii vor fi clasafi Aproape toți printre cei slabi, sau printre cei buni, după cum e cazul, lucru ce pentru problema individualizării este multumitor.

Rezultatul obținut nu este tot așa de satisfăcător pentru învățător. El cunoaște locul, rangul pe care-l ocupă elevul x. y. între toți copiii din țară. Nu cunoaște însă locul pe care-l ocupă între colegii lui de clasă, fapt care interesează pe învățător mai mult. O curiozitate, în direcția aceasta, se naște în învățător.

Și cum etalonul stabilit de dl G. Bontilă sau de un altul — valabil pentru întreagă țara — nu poate satisface această curiozitate, se impune stabilirea unei etalonări pe clase care poate da satisfacție acestei curiozități.

Așa fiind lucrurile și la Șc. de aplicație, fiind prea ușoare — lucru constatat la aplicarea „testelor” pentru atenția concentrată, aplicate la cl. IV-a, din inițiativa dispărutului și regretatului nostru educator T. Mariș, voiu încerca să stabilesc acest etalon, folosindu-mă de rezultatele date la examenul făcut, cari sunt:

123	102	147	251	112	
130	96	164	126	120	117
103	75	146	109	115	

Adecă unul a tăiat 123 din semnele puse înaintea lui pentru a-le observa și tăia. Altul a tăiat 130, altul 104 etc.

Prima lucrare pe care o facem, este *determinarea seriei*, adică a in-

tervalului dintre numărul cel mai mare și cel mai mic de rezultate, care'n cazul de față este:

$$164 - 75 = 89$$

Aceasta ne-arată că rezultatele obținute de cei 16 subiecți cu care am experimentat, se întind pe lărgimea de 89 unități.

A doua operațiune este *stabilirea numărului și mărimii intervalelor* — operație ce folosește mai cu seamă în cazul când avem de lucru cu o mulțime de rezultate.

Mărimea intervalului se face după voe 4 - 5 - 6 etc.

Numărul intervalelor se obține împărțind numărul unităților din serie — 89 — la mărimea intervalului. Un lucru de care necondiționat trebuie să ținem seamă este, că numărul intervalelor să nu fie mai mic de 10 dar nici mai mare de 20.

Eu, iau mărimea intervalului de 5, deci numărul intervalelor va fi:

$$89 : 5 = 17,8 \text{ (18)}.$$

Rezultatul primit mai sus ne-arată că rezultatele dela exp., trebuie să le grupăm în 18 intervale de câte 5. Le prezint în tabloul de mai jos în rubrica intitulată „Rezultate“.

Tablou 1.

Rezultate	Tabulare	Frecvență	Frecvență cumulativă
160 - 164	I	1	16
155 - 159		0	15
150 - 154	I	1	15
145 - 149	II	2	14
140 - 144		0	12
135 - 139		0	12
130 - 134	I	1	12
125 - 129	I	1	11
120 - 124	II	2	10
115 - 119	II	2	8
110 - 114	I	1	6
105 - 109	I	1	5
100 - 104	II	2	4
95 - 99	I	1	2
90 - 94		0	1
85 - 89		0	1
80 - 84		0	1
75 - 79	I	1	1

Din tabloul 1 în care numărul cel mai mic de rezultate este așezat jos se poate observa că fiecare interval cuprinde 5 unități. Ex. grupa sau intervalul 75—79 cuprinde unitățile 75—76—77—78—79.

Dacă am căuta în aceste 18 intervale din grupa „Rezultate” vom afla toate cele 16 rezultate date de cei 16 subiecți la experiment.

Operația ce urmează a o face este „*Tabularea*”, adică să căutăm să vedem și să însemnăm printr-o linie perpendiculară în coloana „*Tabulare*” numărul de rezultate ce se află în fiecare interval din tabloul de mai sus. Mai întâi căutăm în rezultatele obținute la experiment să vedem câte numere sunt între 160—164 — primul interval. Vedem că numai 164 face parte din interval cea ce înseamnă că numai un elev a corespuns acestui interval. Însemnăm în coloana „*Tabulare*”, numărul total de rezultate din acest interval cu o linie — căci numai un rezultat se află. Mergând la intervalul al doilea vedem tot din rezultatele experimentului că acest interval nu cuprinde nici un rezultat, deci nu punem nici o linie. În al treilea interval aflăm un rezultat. În al patrulea două rezultate.

Urmează stabilirea „*Frecvenței*”, care după cum se observă ușor din tabloul 1 că nu este altceva decât trecerea rezultatului din coloana „*Tabulare*” însemnat cu liniiare perpendiculare, cu cifre în coloana „*Frecvență*”.

Adunând numerele din coloana „*Frecvență*” primim totalul lor care se înseamnă prescurtat N.16 și se scrie de desuptul coloanei cum se vede mai sus.

În a patra coloană a tabloului de mai sus se află „*Frecvența cumulativă*”, care este suma frecvențelor separate, adunate de la rezultat la rezultat adăugând succesiv suma anterioară, cum se vede în tablou. Trecem cifra primă de jos din coloana „*Frecvență*”, în coloana „*Frecvență cumulativă*”. Pe aceasta o adunăm cu cifra din dreptul intervalului al doilea de jos și suma o punem în dreptul aceluiaș interval în coloana „*Fr. cumulativă*”. etc.

Odată acestea stabilite, având tabloul de mai sus, operațiunea de stabilire a scării de centile, este ușoră.

E natural și firesc că centila 100 va reveni numărului celui mai mare dintre rezultatele obținute la experiment care în cazul de față 164, iar centila a celui mai mic dintre rezultate — 75. Ne mai rămâne să stabilim centilele: 90, 80, 70,... plus centila 75 însemnată prin Q^3 , și centila 25 însemnată prin Q^1 .

Aflăm mai întâiu pe Q^1 . Q^1 fiind primul sfert al scării de centile, este evident că N — suma frecvențelor — trebuie împărțită la 4 pentru a afla valoarea sfertului. $\frac{N}{4} = \frac{16}{4} = 4$

Numărul primit 4, îl căutăm în coloana „*Fr. cumulativă*”. Il aflăm în dreptul intervalului 100 — 104. Deci centila 25 — Q^1 — cuprinde rezultatele până la 105.

Pentru a afla pe Q^3 , aflăm valoarea lui $\frac{3}{4}$ din N .

$$\frac{3}{4} N = \frac{3 \times 16}{4} = 12$$

Căutăm pe 12 în coloana „Fr. cumulativă”. Vedem că se află în dreptul intervalului 140—144, deci Q^3 cuprinde rezultatele date de copii, până la 145.

Urmează stabilirea celorlalte centile.

Aflăm valoarea centilei 10, care din N este :

$$\frac{10 \times 16}{100} = 1,6$$

Aflăm că i se plasează în dreptul intervalului 90—94. Mai trebuie să aflăm pe unde să localizează 0,6 din intervalul 95—99 în dreptul căruia avem la „Fr. cumulativă” 1 adică o singură frecvență.

Vom afla valoarea lui 0,6 astfel :

$$\frac{0,6}{1} \times 5 = 3$$

1 = frecvența din acel interval.

6 = mărimea intervalului.

Deci centila 10 va cuprinde trei numere și din intervalul 95—99, adică $95 + 3 = 98$

La fel aflăm centila 20.

$$\frac{20 \times 16}{100} = \frac{32}{10} = 3,2$$

Aflăm poziția lui 3,2 în coloana „Fr. cum.”. 2 este în dreptul intervalului 95—99. Ne mai trebuie 1,2, de care le vom lua din intervalul superior 100—104, unde avem 2 frecvențe și prin urmare 1,2 se divide în 2 și avem

$$100 + \frac{1,2}{2} \times 5 = 100 + \frac{6}{2} = 100 + 3 = 103$$

Făcând mai departe operațiunile, după modelele arătate, am primit următorul etalon pentru clasa IV-a :

(Vezi tabloul pe contrapagină)

NOU!

CETIȚI!

Gândirea copilului

de ION BLĂGĂILĂ

Prețul Lei 20.—

Rezultate	Centile	Operații
164	100	
157	90	$155 + \frac{0,4}{1} \times 5 = 157$
147	80	$145 + \frac{0,8}{2} \times 5 = 147$
145	75 Q ³	
131	70	$130 + \frac{0,2}{1} \times 5 = 131$
124	60	$120 + \frac{1,6}{2} \times 5 = 124$
120	50	
116	40	$115 + \frac{0,6}{2} \times 5 = 116,5$
109	30	$105 + \frac{0,8}{1} \times 5 = 109$
105	25 Q ¹	
103	20	$100 + \frac{1,2}{2} \times 5 = 103$
98	10	$95 + \frac{0,6}{1} \times 6 = 98$
75	0	

Bărneșiu Alexie, cl. VIII-a Șc. Normală Arad.

Diverse

† Episcopul Ciorogariu

A plecat și el. Cel înfrățit cu soartea neamului, s'a dus să-și odihnească trupul ce n'a avut odihnă, închizând cu scândură și țărină, un capitol din istoria acestui colț de țară. Episcopul Ciorogariu, demn purtător de cărjă vlădicească cu ceea ce a făcut pentru această nație, se înscrie între marii sbuciumați ai vremii. Omul dirz, care a înțeles atât de mult ce trebuie creat pe seama milioanei obidite, prin activitatea lui culturală și bisericească, a pus în mișcare toate rezervele, și cu un obiectiv politic bine definit, a făcut să cadă sdrobite lanțurile ce țineau în obezi a'ta norod. Răscolitor de

energii, apostolatul profesorului și directorului Ciorogariu a inaugurat o epocă de redeșteptare, un mediu militant și îndrăzneț, gata de ultimul sacrificiu pentru izbânda aspirațiilor naționale. Școala preparandială din Arad i-a cunoscut îngrijirile și manifestările. În această instituție culturală unde planează duhul atâtor ideologi ce au pregătit bubuitul tunului, directorul Ciorogariu făcea să treacă în sufletele elevilor minunata presimțire ce presărase cu nădejdi viitorul stăpânirii românești. Pe orice front pe unde l-a purtat conștiința de muncitor, înregistra palpități de simțire românească, iar în ritmul muncii mijia valul sfânt al datoriei către neam. Cu intuiția lui, a aprins imaginea clară a vieții și a pus în circulație toate detaliile ce se credeau punți de trecere în împărăția idealului.

În alergări continue după argumentări istorice, de unde își scotea noianul de impulsuri, episcopul Ciorogariu, trecut peste valurile furtunii, prin activitatea de îndrumător de suflete a definit categoric o conștiință nouă, o morală nouă. După potolirea patimilor belice, un gând suprem l-a muncit: să întindă peste harta sufletească valul înțelegerii frățești. În cânta i-a succedat. Urmașul să continue pe aceleași cărări.

Revista „Școala Vremii”, în jurul căreia planează același duh de dragoste față de acest pământ desorbit, se închină cu smerenie înaintea coșciugului ce adăpostește trupul vlădicului Ciorogariu, zicându-i: în pământul Patriei Române doarmă liniștit și senin.

N. Cristea.

Cărți

C. Rădulescu-Motru: Psihotehnica și Munca națională.

Munca filosofului nostru C. Rădulescu-Motru, este o rețea, care se întinde peste toate terenurile activității noastre culturale.

Preocupat de-o potrivă de știința psihologică, cât și de filosofie, nu obosește, cuprinzând în terenul său de activitate prodigioasă, toate chestiunile, ce se pun și stau la baza prosperării noastre naționale.

Mai mult C. Rădulescu-Motru, caută să așeze o bază științifică în toate principiile ce stau la temelia bunei promovări, a unei națiuni.

Nu desparte niciodată de raționament problemele ce le discută, chiar și atunci când simpatia în anumite împrejurări, pe alții iar face să vadă printr-o prismă optuză, acele probleme.

Cu aceasta largă obiectivitate fixează și principiul științei psihotehnice în munca națională.

În elasticitatea concepțiilor marelui om, această știință apare ca un fenomen simplu și indispensabil, din care câte puțin s'a realizat în timp și care a purces pe calea înfăptuirii; însă, fără ca să se fi pus în intenția înfăptuitorilor, legea psihotehnice.

De aceea Dsa spune că această știință, (psihotehnică) ce se ocupă cu aplicarea psihologiei în toate domeniile de activitate umană și în care tehnica muncii joacă un rol decisiv, trebuie să stea la temelia oricărui stat. În România, acest fapt s'a tradus în considerațiune oficială, fiind pus în discuția parlamentară de către Ministerul muncii, în sesiunea anului 1935/36, odată cu proiectul legii pentru pregătirea profesională.

Prin această realizare de altfel, s'a lărgit organizarea rațională a institutelor cari caută să servească psihotehnica și orientarea profesională.

Carica aceasta, care costă numai 20 Lei, aduce lumină în problema psihotehnicii muncii, însă concentrată într'un rezumat laconic, nu poate să ne dea tot aspectul lăuntric al ei.

Aci ne facem doar datoria de cronicari obiectivi și ca să dăm o idee despre scheletul ei, redăm capitolele cărții: 1. Vechile diferențieri în munca popoarelor. Schimbările produse prin progresul civilizației. O nouă prețuire a muncii. 2 Psihotehnica, știință revoluționară. 3. Examenul medical nu poate înlocui examenul psihologic. Latura inginerască a psihotehnicii Taylorismul. 4. Psihotehnica în anteproiectul de lege pentru pregătirea profesională, exercitarea meseriilor și a comerțului. 5. Legătura dintre psihologia individului și psihologia mediului social. Greutățile cu care are de luptat psihotehnica la noi.

Studiul de față ne face cinste a ne ocupa de el aci, de aceea îl recomandăm cu toată căldura.

Ion Blăgăilă

N. Mărgineanu: Psiholoxia învățării (Studii și Cercetării Psihologice publicate la inst. de Psihol. experimentală, comparată și aplicată al Universității din Cluj).

Individul uman este un complex de dispoziții cu tendința spre actualizare. Actualizarea dispozițiilor potențiale este în dependență de două procese: de procesul maturizării și de procesul învățării. Maturizarea este procesul de dezvoltare naturală a dispozițiilor virtuale, iar învățarea este actualizarea potențialului nativ sub influența excitațiilor mediului. În ultima analiză, comportamentul spiritual al oricărui individ este în raport direct cu gradul capacității native și a mediului care-l influențează. În procesul dezvoltării individului, dispozițiile native sunt într'o corelație reciprocă cu excitațiile mediului și din influența lor reciprocă rezultă actualizarea virtualităților.

Procesul învățării fiind un factor incontestabil în actualizarea și formarea individului, se pune problema: în ce măsură poate ajuta dezvoltării individului uman, influența exercițiului — care este rezultatul excitațiilor mediului — asupra unei funcțiuni psihice se resimte și asupra altei funcțiuni, adică valoarea transferului și în sfârșit valoarea educativă a obiectelor de învățământ. Soluționarea acestor probleme pe cale experimentală le redă în acest studiu d-l N. Mărgineanu. Discuția inteprinsă în aceasta carte asupra rezultatelor experimentale executate de diferiți psihologi și chiar de autorul acestei lucrări, conduc spre concluzii multiple, dintre cari noi amintim:

1. Problema transferului. — Existența transferului este o realitate incontestabilă, rezultată și din cercetările practice, dar nu se manifestă într-o măsură așa de mare cum se discută pe teren teoretic. Acțiunea de transfer se manifestă pozitiv, negativ și în cazuri extrem de rare, și nulă. Frecvența maximă o reprezintă cazurile de transfer pozitiv, aproape 2 3; și 1 3 cazurile de frecvență negativă.

2. Valoarea educativă a obiectelor de învățământ. Optimismul prea răspândit în valoarea educativă a obiectelor de învățământ purtat pe planul teoretic nu este confirmat de rezultatele practice. Punctul preponderent în bogăția sufletească a unui individ nu se datorește atât procesului învățării, cât maturizării forțelor intelectuale date prin naștere. Aceasta este cauza adevărată a dezvoltării mintale. Obiectele de învățământ exercită numai o influență salutară, servind de cauză ocazională, iar cauza eficientă a dezvoltării este maturizarea firească a potențialului nativ

Acest studiu trebuie să fie cunoscut de orice educator, căci lămurește contribuția formativă a învățământului în educația școlară și dă omnipotență, în procesul educativ copilului, iar nu materiei sau educatorului.

P. Șerban

Calendarul tineretului învățătoresc pe 1936. E o adevărată publicație.

Râvna conducătorului tineretului învățătoresc e demnă de relevat. Prin calendarul acesta d. G. Beuran și harnicii D-sale colaboratori, înscriu încă un punct frumos în activitatea organizației ce conduc.

De un cuprins variat, calendarul aduce pe lângă rezumarea cursurilor de vară dela Lipova și articole interesante.

Remarcăm articolul d. I. C. Stoica prof. la șc. norm. Arad „Profilul psihologic al școlarului”. Felicităm pe d. Beuran pentru munca laudabilă ce ne arată.

I B.

Tradiție și revoluție de Ernest Bernea — Rânduiala anul I. N-rul

3. — Arhivă de gând și faptă românească.

Autorul, un înflăcărat reprezentant al tinerei generații, arată necesitatea unei revoluții naționale. Această revoluție nu este urmarea unor curente venite din afară, ci se impune prin faptul că așezarea noastră politică și socială nu mai corespunde adevăratelor nevoi ale societății românești. „Școala, biserica, armata și întreaga administrație de stat și-au pierdut de mult rostul lor, acela de a îndruma și organiza deosebitele activități ale societății românești”. Rânduiala, cuvânt așa de bine întrebuințat, este isgonită din aceste așezăminte.

Starea aceasta de haos în care ne sbatem de atâta vreme, se datorește după cei mai mulți, crizei generale care bântuie mai ales civilizația europeană. E evident pentru oricine că această criză este în primul rând de ordin

spiritual și numai în al doilea rând de ordin economic. La noi însă, datorită condițiilor locale, criza are un caracter specific.

După războiul cel mare, odată cu realizarea idealului național, am fost lipsiți de suportul moral care galvanizase generațiile anterioare. Ca o urmare a acestui fapt, cei mai mulți din generația care a făcut războiul, ca și cei cari s'au ridicat după aceea, s'au complăcut în uitare, ca și când destinul nostru ca neam ar fi fost realizat; alții, poate cei mai puțini, s'au mulțumit cu o adâncire a ființei noastre naționale pentru înfăptuirea golurilor lăsate de precipitata schimbare a vremurilor din urmă. Amândouă atitudinile au fost lipsite de înțelegerea momentului istoric. Mai ales, că în urma războiului pe lângă așezămintele corespunzătoare, ne-au mai lipsit și oamenii.

Cele două mari partide de guvernământ, liberal și național-țărănesc, care s'au succedat după războiu la cârma țării, nu reprezintă, cel puțin în prezent, instrumente de conducere capabile să fasă față momentului istoric. Primul, dela moartea lui Ionel Brătianu, n'a mai avut un conducător destoinic. În plus, pe zi ce trece se accentuează tot mai mult prăpastia între ideologia pe care o reprezintă și acțiunea pe care o desfășoară. Ii lipsește deci sinceritatea, fără de care un organism politic nu poate fi viabil. Al doilea, deși de origine țărănească, astăzi numai numele îl mai leagă de această pătură socială, fiind „un amestec de idei poporaniste, conservatoare și cu o puternică vână marxistă, dacă nu, în cele din urmă chiar și comunistă”. Pe lângă incapacitate, nivelul scăzut al oamenilor politici, a înrăutățit și mai mult situația prezentă. Acest fapt îndreptățește pe autor să spună: „cauzele decadenței și neliniștei noastre de astăzi ni se par înainte de toate politice”.

Nemulțumirile au crescut și din rândurile celor conduși s'a ridicat problema unei schimbări a așezămintelor noastre pentru a da o altă rânduală țării. Deci revoluția cea nouă trebuie să însemneze o „**renaștere românească**”. Impunându-se necesitatea unei revoluții, se pune în chip firesc întrebarea cine vor fi cei cari se vor înrola în rândurile luptătorilor? Fără să facă procesul generațiilor, autorul crede că; „împotriva tradiționaliștilor ca și împotriva acelor care opresc istoria națională în loc din interese personale sau de grup, se ridică generația cea tânără care vede în românism încă o problemă de viitor”.

Pentru că mulți văd în revoluție teroare, domnia străzii, violență, e bine să se știe că din punct de vedere sociologic „revoluția este fenomenul prin care se împlinește o prefacere din temelii a așezămintelor de stat, ca rezultat al unui nou sistem de valori spirituale și economice”.

Prin urmare prefacerea adâncă și integrală constituie caracterul esențial al revoluției. Fiind vorba de prefaceri ale așezămintelor, autorul le definește astfel: „așezămintele sunt cristalizări, forme ale vieții sociale. Ele reglemen-

ează raporturile dintre indivizi și dintre aceștia și stat". Pe câtă vreme așezămintele, adică formele vieții sociale, juridice și politice, sunt fixe, valorile economice și spirituale au un caracter relativ.

O revoluție se poate realiza în următoarele feluri: 1. Iluminism, revoluția este rezultatul speculațiilor rațiunii. 2. Evoluționism, se întâmplă dela sine cu forțe proprii, de neînvins, prin puterea propulsivă a datelor economice. În acest caz puterea gândului este inexistentă. 3. Națională, care pleacă dela un ideal potrivit realității concrete, pe care vrea s'o transforme. Iluminismul nesocotește elementele obiective: naturale, sociale, istorice. În această categorie intră revoluțiile liberale și democratice, care au avut o înțelegere cantitativă, a fenomenelor ca rezultat al aplicării spiritului științelor fizice în cercetarea vieții omenеști.

Evoluționismul, deși introduce calitatea obiectivă a fenomenelor neglijează puterea gândului în desfășurarea unei revoluții.

Intre cele două concepții, raționalism și evoluționism, a întreia, nu neagă nici valoarea activă a gândului, nici obiectivitatea fenomenelor sociale. Idealul politic este necesar pentru a transforma o societate, dar ca acesta să poată deveni o realitate, trebuie să fie un rezultat al legăturii cu societatea concretă din care a isvorât.

„Revoluția adevărată nu poate fi decât o prefacere socială care pleacă dela un ideal potrivit realității concrete pe care vrea s'o transforme". O revoluție rodnică nu renunță la bunurile și experiențele câștigate de vechea societate, ci reclădește cu ele temelia unei noi așezări politice. Adevăratul om politic alege din elementele tradiției numai pe acelea care sunt valabile în prezent sau care au o valoare permanentă. În acest caz, tradiția nu mai este totalitatea formelor de viață și de gândire pe care o generație le moștenește dela antecedenți ci: **„ceace ni s'a transmis și se manifestă viu"**. Cei mai mulți cred că schimbările repezi dezechilibrează o societate pentru multă vreme, fără să se gândească asupra faptului că prin îndepărtarea de realitate o societate este într-o permanentă stare de nemulțumire. Argumentul pătorei conducătoare că e de preferat o stare socială prezentă nedreaptă, decât o alta, problematic mai bună și într'un viitor îndepărtat, de care în mod cert o desparte perioada de haos și de nesiguranță, nu e valabil. Argumentul arată în mod vădit egoismul acesteia. Nu din principii înalte este pătura conducătoare pentru păstrarea unei anumite ordine sociale, ci pentrucă așa i se asigură beneficiile exploatării. De aci, un respect nelimitat al acesteia pentru tradiție. Nu întotdeauna însă ceea ce se respectă este adevărata tradiție. Deci: „o prefacere revoluționară poate foarte bine nu numai să păstreze societatea în legile ei firești, dar chiar s'o readucă către sine însăși."

Schimbarea trebuie să cuprindă întregul câmp al activității omenеști

pentruca să fie valabilă. Schimbările parțiale nu numai că nu aduc o îmbunătățire a rânduielilor societății, dar chiar le înrăutățesc prin nepotrivirea între formele sociale și funcțiunile pe care le îndeplinesc. Intemeindu-se pe tradiție și pe legăturile necesare dintre fapte, revoluția este un „fenomen organizat“.

În trecut, prefacerea societății românești și a așezămintelor de stat, a stat într-o strânsă legătură cu civilizația apuseană. Influența aceasta se vede începând cu veacul al XIV. Mai târziu influența apuseană s'a împletit cu cea din răsărit, accentuându-se în epoca modernă.

În formațiunea modernă a statului românesc avem două curenți: unul liberal raționalist, de origine franceză și altul conservator-materialist de origine anglo-germană. A preponderat unul sau celălalt, după cum cei cari purtau destinele neamului, erau formați în cultura franceză sau germană. A doua jumătate a veacului trecut s'a caracterizat la noi prin lupta între liberalii „pașoptiști“, cari voiau construirea unei societăți românești după modelul Franței revoluționare dela 1789 și „conservatorii“ cu ramura mai mică a „junimiștilor“ cari luptau pentru creiarea unui stat național, în care ei — conservatorii mai ales — să-și păstreze toate privilegiile avute sub vechiul regim. Junimiștii, al căror rol politic a fost cu mult mai redus, au activat în direcția culturii criticând formele fără fond importate de liberalii dela 1848.

Tot ca o critică a liberalismului, dar și a concepțiilor Junimei, a apărut mișcarea Semănătorului. În locul unei civilizații de împrumut ca și în locul întoarcerii la un trecut care ne e tot atât de puțin firesc, semănătorii luptă pentru autohtonizare. „Tradiționalismul ca metodă și țărănismul ca realitate socială românească, păstrătoare a adevăratei noastre civilizații, au format sâmburile ideologiei și a acțiunii acestei mișcări“.

Cum se poate realiza o revoluție românească astăzi?

Pentru că unitatea socială și politică a lumii moderne este națiunea, o revoluție nu poate fi decât națională. Numai o revoluție națională poate cuprinde în sfera ei toate categoriile sociale. Prin urmare nici revoluție proletară, nici țărănească, pentru că ar însemna să excludem unele categorii sociale și să avantajem pe altele.

Revoluția românească neputând să fie decât națională, va trebui să țină seama de tradiție, adică de experiențele trecutului. Deoarece „adevărata tradiție este numai un termen dela care se pleacă, un element de permanență, nu însă o metodă și un sistem“, vom elimina acele elemente care dăunează progresului nostru. Prin urmare nici occidentalizare, dar nici ortodoxism, numai pentru că vreme îndelungată printr'un concurs de împrejurări istorice am trăit sub influența bizanțului. Revoluția românească va trebui să însemneze o renaștere, în sensul cel mai complet al cuvântului. „Așeză-

mintele României viitoare se vor întemeia pe trecut, pe tradițiile noastre vii și vor deschide drumuri noi spre viitor. Ele vor păstra bunurile câștigate, experiențele de veacuri și totodată vor dezvolta virtualitățile neamului, forțele creatoare, latente, ale sufletului său“.

Dar ca să se poată realiza această revoluție, trebuie să ne iubim neamul. Astăzi nu e în deajuns numai o iubire platonică, ci ne trebuie o iubire înfăptuitoare. Câți însă își vor lua asupra lor truda adevăratelor înfăptuiri?

C. Dogaru

Analele de psihologie vol. II. pe an. 1935, a apărut cu un sumar foarte bogat.

Această publicație unică în felul ei în România, stă alături de analele psihologice ale celorlalte țări. De aceea face cinste atât Directorului ei d. prof. Universitar C. Rădulescu Motru, cât colaboratorilor și publicațiilor românești.

Din conținutul acestei lucrări au fost extrase lucrările d. C. Georgiade, I. M. Nestor, de cari ne-am ocupat în numărul trecut al revistei, precum și lucrarea d-lui C. R. M. pe care am recensat-o mai sus.

În acest număr mai semnează: I. Brucăr, C. D. Gib, Egon Weigl, prof. Dr. G. Marinesco, et Dr. L. Copelman etc.

La recensii, sunt înserate și recensate o mulțime de opere, de valoare psihopedagogică, între cari și „Gândirea Copilului“ de Ion Blăgăilă.

Ceeace ne propunem însă să menționăm de data aceasta, e „Ancheta“ acestei publicațiuni, întreprinsă în streinătate și privitoare la fișele individuale sau pedagogice (oricum s'ar numi) cari au fost introduse prin lege.

Din respectiva anchetă, la care au răspuns din următoarele țări: Germania (Braun, Zillig, Marbe, Spranger, Klemenc), Belgia (Christians), Paris (Lahy, Bourdel etc.), Cehoslovacia (Lindworsky), Italia (Gemelli și Ponso), Danemarca (Rubin), Elveția-Geneva (Meili), Anglia (Davies), Austria (Sterzinger), Olanda (Merkelbach) și chiar din Pretoria, din uniunea statelor de sud ale Africei (M. Laurence Fick), reese clar că în ce privește fișa, dacă nu o neglijează complet, totuși, nui i se dă prea mare importanță, deoarece ea nu prezintă un imperativ serios, ca să fie impusă prin lege. Mai mult, dat fiind faptul dificil și avalanșa caracteristicilor ei, cu complectarea etc. această operație în școală nu poate aduce nici un augur și nici nu poate da probe pentru știința psiho-pedagogică, pentru că ea ori cum ar fi complectată, necontrolată de cei cari vor trebui să scoată legile sufletești din materialul adunat în fișă, va fi un lucru doar în plus cerut educatorilor.

Însă, unele din răspunsuri, au precizat că aceste fișe sunt pentru experimentare în multe laboratoare, așa că, se poate vedea rezerva în streinătate față de aceste fișe, cari la noi au răsărit aproape în fiecare județ, întocmai ca ciupercile după ploaie.

Revista generală a învățământului No. 9—10/1935, aduce colaborarea d-lui I. Gabrea, Adamescu, C. Sporea etc.

Această revistă pe frontispiciul căreia stă ca fondator Spiru Haret, merită să-i poarte numele. E de-un interes mare articolul d-lui I. Gabrea „Pen-

tru o școală complementară mai bună", precum și „Metode de educație morală în șc. prim.” de V. P. Nicolau.

Cu acest număr, revista încheie 13 ani de apariție. Abonamentul pentru învățători e 120 Lei pe an, iar un număr este un adevărat volum de pedagogie. Redacția, București III Str. Vasile Lascăr 83 (D. G. G. Antonescu) iar Administrația Calea Plevnei 23 (D. Popa Lizeanu).

Revista de pedagogie an. V. Caetul IV, din revista ce apare ca organ al institutului și seminarului pedagogic Universitar Cernăuți, Str. Spiru Haret 2, sub înțeleapta conducere a Directorului ei d. Prof. Universitar C. Narly, este la fel cum am spus despre Revista generală, o adevărată carte de pedagogie.

- În caetul acesta, împărțit în trei capitole, semnează la „Studii” o traducere „Dela metodică la pedagogia învățământului” de Peter Petersen — Jena, d. Basilius Abager, iar „Scepticismul în pedagogie și Școala națională” d. T. Brăileanu etc. Studii asupra unor norme, demne de a fi cunoscute.

Ceea ce izbește ochiul cititorilor în această revistă este al doilea capitol „Politica Școlară”, care spre deosebire de celelalte publicații, vedem că aci are un loc hotărât. La acel capitol în numărul de față se discută „Școala primară” și anume sunt două articole de-o potrivă de semnificative „Școala și satul” semnat de d. P. N. Apolzan — profesor și „Studiul individualității în școala primară” de d. C. Popescu. Al doilea articol poartă și un subtitlu: „Între obligativitatea legiferată și compromiterea ideii” care subtitlu cred, ne scutește de-a rezuma articolul, mai ales când știm că e vorba despre fișe.

„Revista documentară” e al treilea capitol, unde la „actualități” d. Prof. C. Narly fixează importanța și semnificația „Discursului de recepție la Academia Română a d. Prof. I. Petrovici cu răspunsul d. Rădulescu-Motru”. În acest articol Dsa arată, cum personalitățile se ridică peste momentul zilei și cum se cinstește o adevărată conștiință apusă. Prin această atitudine, că membrul nou al Academiei rostește elogiul celui săvârșit și un altul care primește cu elogiul pe cel nou venit să-l înlocuiască, constituie cea mai educativă tradiție.

Dealtfel cele două discursuri amintite mai sus, sunt magistrale, precum pot fi discursurile unor filosofi ca Petrovici și R-Motru. La cărți și reviste sunt recenzate o mulțime de opere de valoare, atât românești cât și străine.

Se cuvine toată lauda d. Prof. Univ. C. Narly pentru munca fără preget ce o depune și în ogrorul acesta.

Iar „Revista de pedagogie” dela Cernăuți, putem spune că e un astru în Nordul Țării noastre, care-și revarsă razele din plin cu probleme bine studiate și documentat edate, spre un țel al unei pedagogii sociale românești.

România Militară, anul 62. No. 12/1935 al acestei reviste este închinat Bucovinei. Este un număr cu adevărat literar și documentar și nicidecât milităresc.

Neobișnuit publicul român civil, cu lectura revistelor de specialitate, desigur că atunci când ar auzi sau ar vedea ceva scris despre o asemenea revistă, imediat ar retrage competența celui care semnează.

Însă, dacă obișnuiești să urmărești în publicistică, toate domeniile în cari se scrie, dai de multeori peste condee și peste vederi limpezi, ca și cristalul, precum am găsit și în această revistă un stil curat, literar și mlădios.

Demnă de caracterul unui ofițer, monografia apărută în No 12 al „României Militare” prezintă pe d. Maior Octavian C. Vorobchievici, ca un scriitor de valoare.

Dealtfel „Cuvântul înainte” al d-lui general V. Economu, leagă și petruiește sufletul unui ostaș vrednic, cu huma țării, pe care are datoria pe cât s'o iubească, pe atât să o cunoască.

Dacă spațiul ne-ar îngădui am vorbi despre această revistă și despre această monografie tot în atâtea file, în câte e scrisă, căci s'ar putea spune multe, multe de tot A. S. Regală Principele Nicolae care e în fruntea ei, poate fi mândru de această publicație.

Și acum lăsăm următorul citat să se strecore printre rândurile noastre, pentru a motiva spusele noastre despre revistă și scriitor.

Iată cum începe monografia: „În vremuri bătrâne, când scaunul domniei Moldovei nu coborise încă dela Suceava la Iași, peste poalele munților și colinelor, din părțile de miazănoapte ale țării, se întindea așternutul nesfârșit al codrilor de fag.

În limba veche, a cronicarilor, aceste păduri, peste a căror tălăzuire de frunze se ridicau mugetele zimbrilor, dangătele clopotelor dela mănăstiri, buciurnările ciobanilor și chiturile plugarilor din înguste șesuri marginind lungul râurilor, erau numite făgete sau bucovine...”

Și în aceiaș limbă dulce, autorul duce până în capăt monografia dulcei Bucovină, veselă grădină.

De aceea îl savurăm aci...

Piatră de hotar, revista ce apare la Arad sub direcția harnicului ziarist Isaia Tolan, e la al doilea număr.

Revista aceasta care este un adevărat document antirevizionist, face cinste Directorului ei și publicațiilor arădane. Numărul 2 apărut în 92 pagini, este redactat cu gust și în cuprinsul lui semnează condee vi-guroase și oameni de seamă.

Felicităm pe d. Isaia Tolan pentru această publicație, despre care vom reveni.

Floarea de foc, încă o revistă literară, care întrece pe multe dintre ramolitele noastre reviste de acest gen.

În această revistă pulsează o nouă viață, e sângele unei literaturi sănătoase și nu numai a unei literaturi, ci și a unei vieți noi în publicațiile noastre.

Scrisă de oameni cu vlagă și cu adevărat duh în slova lor, această

revistă, pare a se epuiza număr de număr, în câteva zile după apariție.

Notița aceasta a noastră, sumară și în minus față de publicația aceea, ne obligă să promitem că vom reveni și asta cu siguranță.

Plaiuri Hunedorene, revista învățătorilor vecini, apare în condiții bune.

În numărul de pe Ianuarie, aduce regretul, ca o soră, pentru cel care a fost prof. T. Mariș.

Deasemenea subliniem darea de seamă a d-lui inspector general P. R. Petrescu, care arată la lumina cifrelor starea învățământului, școlilor și a învățătorilor din regiunea sa. Colaborarea d-lui inspector, face mare cinste revistei, de aceea noi felicităm pe colega noastră, de onoarea unui colaborator, ca d. P. R. Petrescu, adevăratul organizator al învățământului, educației și școlii din fosta regiune a IV de Sibiu.

„Ogorul școlii“, revista dela Turda, ce apare sub auspiciile asociației generale a învățătorilor de pe câmpia istorică și din munții Turdei, aduce omagiu și regretul pentru moartea prof. T. Mariș.

Mulțumim pe această cale binevoitorilor colegi, cari se atașează dure îi noastre, la pierderea ce am avut.

Ion Blăgăilă.

Vremea Școlii din Iași an. VIII aduce în No. 11—12 un cuprins valoros semnat de cei mai reprezentativi colaboratori ca: I. Mitru, N. Smochină, I. Zamfir, C. Pricop, etc.

De data aceasta ne oprim asupra articolului d-lui N. Smochină: „Învățământul primar în Republica Moldovenească a Sovietelor“, în care ne face interesante comunicări

Națiunilor republicane li s'a permis latitudinea propunerii culturii în limba lor, însă în strictul înțeles al doctrinei comuniste. Educația copiilor în școala primară este de 4 cl., sau 7 cl., și se împarte astfel:

1. Ed. de clasă socială,	4. Ed. militară-fizică-culturală,
2. „ internațională,	5. „ tehnică,
3. „ antireligioasă	6. „ artistică.

Prin acest sistem inspiră ură față de clasele sociale, din cauza cărora popoarele n'ar fi egale.

Manualele sunt oglinda doctrinei și vederilor partidului și 'ndeosebi antireligioase. Pe lângă fiecare școală există anumite „organizații sociale“, de elevi. Astfel cele mai de seamă sunt:

1. Cercul antireligios, premergător „Uniunii ateștilor militanți“.
2. Organiz. de ajutor chimiei și aviației, pentru instruire în vederea insignei: „Fii gata pentru muncă și apărare“.

Pe lângă multe alte însă există și „Cercul politicei curente“ de un deosebit interes, cu scop pur politic. Copiii se ocupă fiecare cu o țară și într-o conferință expune situația geografică, politică, sfârșind cu cea economică și mișcarea muncitorească. Din aceste considerente nu trebuie să ne mirăm că un Ministru plenipotențiar sovietic cunoaște țara unde este trimis, mai bine ca un băștinăș.

Invățătorul este numai un agent al forței politico-sociale și este înălțat la cea mai mică digresiune.

Articolul este extrem de interesant, însă din cauza spațiului limitat suntem nevoiți a rămâne la acestea.

N. Besnă.

OFICIALE

Reviz. școlar. No. 360, 1936.

Instrucțiuni

**cu privire la administrarea bunurilor statului conform
art. 2 din legea contabilității publice**

Inventarul școalelor primare de stat

„Patrimoniul statului se va determina prin întocmirea unui inventar general, în care se vor enumera și evalua toate bunurile mobile și imobile precum și toate drepturile și obligațiunile pe care statul le are de terți.”

Prin textul de lege de mai sus conform regulamentului publicat în Monitorul Oficial No. 61 din 15 Martie 1930, se înțelege că toate școalele, cari stau sub controlul sau supraveghierea Ministerului Instrucțiunii Publice, vor întocmi un inventar amănunțit de toate bunurile pe cari le deține fie că bunurile formează patrimoniul statului, sau de instituțiunii. Orice sumă de bani încasați de comitetul școlar sunt proprietatea statului.

Inventarile cari cuprind averea statului vor fi comunicate revizoratului școlar pentru centralizare și comunicarea acestora la Ministerul de finanțe.

Comitetele școlare vor constata la sfârșitul fiecărui an modificările referitoare făcute în inventarele averii statului, făcând comunicarea necesară ca mai sus.

Prin constatarea averii se va stabili activul și pasivul instituției școlare adecă (averea și datoria).

Ținerea inventarului averii imobile

Registrele de partiți având liniatura deosebită unele de altele după felul averii administrate, dăm mai jos specificările partizilor la care se vor înregistra bunurile.

La partida Nr. 1, se vor înscrie: terenurile arabile, fânețe, islazuri, grădini de legume, vii, livezi de pomi și alte terenuri cultivabile sau necultivabile.

La partida Nr. 2. Acest model de liniatură servește pentru înscrierea pădurilor.

Partida Nr. 3. Se întrebuințează la înscrierea stuhăriilor, bălților de pescuit.

Partida Nr. 4. Mine, cariere de var, de piatră; terenuri petrolifere, terenuri de gaze, saline, izvoare minerale și proprietăți miniere concesionabile.

Partida Nr. 5. În acest model de liniatură se înscriu: Clădirile publice cu terenurile aparținătoare, clădirile producătoare de venit, servind ca locuințe pentru închiriere, terenuri de sport sau agrement etc.

Partida Nr. 6. Terenurile virane și clădirile sau construcțiile destinate pentru exploatarea agricole, industriale, miniere și stațiunilor balneo-climatică (depozite, șuri, hambare, grajduri, ateliere, uzine ferme etc... care nu aparțin școalelor, adică pentru instrucție).

Partida Nr. 7. Terenuri fluviale, maritime cu toate anexele și parțile destinate acestor fel de servicii, aviației și navigației.

Partida Nr. 8. Terenurile și clădirile și orice instalațiuni imobiliare ale caselor autonome, se înscriu la această partidă.

Averea mobilă

Partida Nr. 9. La această partidă-se introduc: drepturile primite care produc venituri și anume: drepturi industriale, miniere, redevențe, căderi de apă, drept de moară, dreptul de târg, de vamă, de port, de exploatare drepturi imobiliare etc.

Partida Nr. 10. Instalațiunile mobiliare la exploatarea industriale, forestiere, comerciale, miniere întreg inventarul la exploatarea agricole și forestiere.

Partida Nr. 11. Acest model de liniatură se întrebuințează numai pentru inventarul de materiale ale Casei Școalelor și alte administrații, decât cele prevăzute pentru partida Nr. 10. La această partidă se înscriu: alimentele dela internate, materialele atelierelor și obiectele confecționate în aceste ateliere, la școale; combustibilul și alte furnituri de consumațiuni.

Partida Nr. 12. Instalațiunile mobiliare și mobilierul instituțiunilor școlare, animale, vehicule, mașini, aparate instrumente, unelte, accesorii de birou se înscriu în liniatura acestei partide. Tot inventarul școalelor aparține acestei partide.

Partida Nr. 13. Hârtii de valoare ca: efecte publice, adică: acțiuni obligațiuni, rente de stat.

Partida Nr. 14. Creanțe active: taxe și amenzi neîncasate.

Partida Nr. 15. Creanțe active: împrumuturi date, sentințe de judecată pentru despăgubiri, avansuri sau acțiuni pentru diferite lucrări sau furnituri.

Partida Nr. 16. Soldul cassei, sau numerarul aflat la facerea inventarului.

Pasivul

Prin procesul verbal încheiat de comitetul școlar în care se constată o datorie care se va plăti din averea activă existentă se va consemna, cu ocaziunea întocmirii inventarelor, în recapitulația registrului inventar.

Estimațiuni și evaluări

Delegații comitetului școlar vor face evaluarea averii încheind proces verbal pentru fiecare partidă în parte, astfel:

Terenurile de cultură, fânețele, islazurile, grădinile, livezile, viile se vor evalua pe baza valorii locative stabilită de comisiunea de impuneri rămasă definitivă și înmulțită cu coeficientul 25.

Pădurile se vor evalua în baza venitului brut al pădurilor similare din vecinătate puse în exploatare în acesta înmulțit cu coeficientul 20.

Clădirile se vor evalua ca și terenurile de cultură, însă coeficientul este 20 nu 25 ca mai sus.

Inventarul viu și produsele se vor evalua după prețul zilei. Alte materiale supuse consumației sau transformării se prețuiesc după prețul lor de cost. Inventarul mort: mașini, instrumente, unelte, vehicule, automobile, autocamioane, mobilier de birou etc... se vor evalua după prețul de cost ținându-se seamă și de coeficientul de uzură de ex. cât % se scade din valoare pentru degradarea acestora prin folosință. Prețul trebuie să corespundă însă cu cel real, ca în caz de ar trebui înlocuit să se poată procura un obiect asemănător celui pierdut.

Efectele publice și cele comerciale se vor ține evidență cu valoarea lor nominală, (ce este scrisă pe efect) în inventar însă se va evalua cu valoarea actuală (prețul bursei).

Creanțele de altă natură și datoriile statului se vor ține în evidență cu valoarea nominală.

Numerarul în monedă străină se va evalua după cursul de stabilizare a leului.

Delegații pentru evaluare vor fi: directorul școlii, un delegat al comitetului și un al treilea membru care este specialist (expert) în evaluarea obiectelor din o parte a inventarului.

Registrul inventar

După evaluarea și luarea în seamă a bunurilor, urmează întocmirea registrului inventar, în care se scrie amănunțit felul, bunurilor mobile și imobile cu evaluarea unităților constatate. Pentru registrele inventar se întrebuițează modelele de liniatură a partizilor precum urmează:

Partida Nr. 1. Proprietățile agricole, în afară de păduri.

Nr. curent	Situat a proprietății		Categorია și întinderea terenului										Destinație normală și întrebuințarea actuală	Valoarea locativă	Venitul brut	Evaluarea	Sarcini	Observațiuni
	Județul	Comuna	Numele proprietății	Nr. cărți funciare și toașă	arabile	neproductive	fânețe	islazuri	grădini	vii	livezi	pepiniere						
					Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha					

Se mărește de 5 ori

Partida Nr. 2. Pădurea statului (Școlile din acest județ nu au păduri).**Partida Nr. 3.** Nu există la școlile acestui județ.**Partida Nr. 4.** Minele și carierele statului nu sunt în acest județ.**Partida Nr. 6.** Se ține numai la fermele agricole ale statului.**Partida Nr. 7.** Aparțin la Ministerul comunicațiilor și la domeniile statului.**Partida No. 8.** La Casele Autonome (nu este pentru școli).**Partida Nr. 9.** Drepturile la venituri asupra unor concesiuni. (Școlile n'au asemenea drepturi.)**Partida Nr. 10.** Nu aparțin școlilor ei instituțiile agricole și industriale ale statului.**Partida Nr. 11.** (Școalele cari au internate, cari aparțin statului.)**Material și efecte de consumație**

Nr. crt.	Descrierea materialelor	Pretul unitar de cumpărare	Canitatea	Valoarea la inventar	Baze de evaluare	Observ.

Partida Nr. 12.**Instalațiuni mobiliare și mobilier**

de orice natură: animale, vehicule, mașini, instrumente, aparate, unelte, mobilier și accesorii de birou etc. (aparțin școlii)

Nr. crt.	Denumirea categoriei obiectului	Numărul obiectelor	Prețul de cumpărare total	Evaluarea la inventar	Bazele de evaluare	Observ.

Partida Nr. 13.**Hârtii de valoare**

Nr. crt.	Felul hârtiei de valoare și seria indicată de ea	Nr. bucăților	Valoarea			pe ce bază s'a făcut evaluarea	Unde se păstrează aceste hârtii de valoare	Observ.
			Unitar nominală	Total nominală	Reală de azi			
			Lei	Lei	Lei			

Partida Nr. 14.**Creanțe active:**

Rămășițe de încasat: impozite, taxe, amenzi

Nr. crt.	Felul creanței	Percepția la care este debitată	Creanțe bune de încasat	Creanțe neîncasabile	Total	Observ.
			Lei	Lei	Lei	

Partida Nr. 15.**Creanțe active:**

Anticipații, împrumuturi, despăgubiri, sentințe judecătorești

Nr. crt.	Felul creanței	Data și Nr. ordinului de debitare	Numele de debitorului și domiciliul	Valoarea actuală	Observ.

Partida Nr. 16.**Soldurile numerar**

în casieriei după procesul verbal prevăzut de art. 179 din legea Contabilității publice

Nr. curent	Numele casieriei	Reședința	Sold la 19					Total g-l	Observ.	
			Numeră efectiv			Total	Cupoane			Bonuri de pensie
			Monedă străină		Monedă națională					

Mărit de 4 ori

Toate aceste liniaturi se vor cuprinde într'un registru împreună. Pentru fiecare se vor lăsa atâtea foi câte sunt necesare pentru înregistrarea tuturor obiectelor ce se inventariază timp de 5 ani. După trecerea de 5 ani toate registrele inventar se vor schimba cu altele noi în cari se înregistrează toată averea din fostele registre cu modificările făcute în jurnal despre care amintim mai jos.

Înregistrându-se în susnumitul registru inventar specificat și amănunțit toate părțile activului și pasivului urmează să se recapituleze partidele, arătându-se:

Recapitulația registrului inventar

Nr curent	Numirea adminis- trației
	Averea imobilă
	Partida 1
	Partida 2
	Partida 3
	Partida 4
	Partida 5
	Partida 6
	Partida 7
	Partida 8
	Total
	L e i
	Averea mobilă
	Partida 9
	Partida 10
	Partida 11
	Partida 12
	Partida 13
	Partida 14
	Partida 15
	Partida 16
	Total
	Averea total activă
	Pasive sarcini
	Averea curat activă
	Observațiuni

Această recapitulație se va semna de gestionar, de șeful serviciului (contabilității) și de șeful administrației. La școală: de președintele comitetului școlar și de directorul sau dirigintele școlii, care este gestionarul administrației școlare.

Centralizarea inventarelor

Inventarele, în 2 exemplare, însoțite de procesele verbale de evaluare, vor fi înaintate autorității superioare (revizoratului școlar) care, după verificare, va restitui un exemplar, prevăzut cu viza de verificare. Asemenea procedură va îndeplini și revizorul către unitatea administrativă superioară până la Ministerul de finanțe, care va înregistra averea statului, întocmind inventarul general. (va urma)

Revizoratul Școlar din Arad, No. 6818—1935

In atențiunea Invățătorilor,

Ministerul fiind sesizat că unii învățători au lăsat repetenți pe elevii bapțiști, neputându-i nota la religie, face cunoscut că s'a luat dispozițiunea, ca acestor elevi să li se dea note la religie de învățătorii claselor respective pe baza aprecierelor făcute la lecțiunile de educație morală. În ce privește catechizarea acestor elevi, se va face în afară de școală, de către catiheții bapțiști autorizați de autoritatea bisericească respectivă și de Ministerul Cultelor. Situația elevilor bapțiști lăsați repetenți din cauza notei la religie, se va corecta în matricolă, declarându-i promovați. În viitor se vor aplica întocmai normele de mai sus.

Revizor școlar, ss. Lazăr Igrîșan

Revizoratul școlar

Ministerul Instr. Publ. Dir. Înv. prim cu Nr: 223482/1935, — Ordonă Rev. șc. județean spre a dispune comitetelor școlare a procura lucrările d. M. Lugianu: „In sărbători“, „Zile senine“, „Înseelări“ și Clacă și robot“. p. Director: Al. Voinea (ss).

Idem cu No. 222520/1935 face cunoscut apariția Catalogului de material didactic al Cărții Românești, pentru cei interesați.

„Serviciul de Învățământ Local Timișoara cu No. 142 936 aduce la cunoștință că Minst. I. P. cu No. 220394—1935 a aprobat d. E. Vișan orb Arad, Calea Radnei 24, pe timp de 6 luni să țină prelegeri pe la școale și instituții culturale despre evoluția cultural-științifică și scris cititul orbilor p. Inspector general (ss) Cioflec. p. Rev. șc. Țundre.

Informațiuni

Examenul de gradul II se va ține la începutul lunii Mai, pentru a se putea face inspecțiile speciale candidaților la acest examen.

Celălalt examen, definitivatul, se va ține în luna Aprilie și vor fi admisi toți învățătorii cari au trei ani efectiv împliniți în învățământ și sunt titularizați (tit. prov.) precum și cei cari au căzut anul trecut sau de trei ori la acest examen. Deci examenul va fi după legea veche. Nu se aplică aceeași dispoziție celor cari au servit în învățământ după Iulie 1934.

Anunț

Pentru ușurarea învățământului, pentru asigurarea progresului și a succesului, pentru folosirea elevilor școalelor primare, colegul **Simion Rusceac** întocmit și a scos de sub tipar broșurile: **Cunoștințe rezumate din istoria Românilor** pentru clasa II. (Lei 5), pentru clasa III. (Lei 8), pentru clasele superioare la un loc (Lei 15)

Cunoștințe rezumate din Cultura socială și învățământul civic pentru clasa V. (Lei 5).

Recomandăm cu caldură cărțile acestea colegilor cari doresc succes mari la învățământ. Se pot comanda la autor. Adresa:

Simion Rusceac

str. Budai-Deleanu 50, Cernăuți

N. B. La o comandă mică (1—3 exemplare) să se anexeze scrisorile de comandă, în mărci poștale costul exemplarelor comandate.

Un apel

Hotărît fiind, să mă consacru de acum încolo în deosebi literaturii și propagandei culturale, - regretând că am părăsit câțva timp acest teren de liniște și de mulțumiri sufletești, pentru alte ocupațiuni, de pe urma cărora am cules numai decepțiuni, — am onoare să vă fac cunoscut, că voi edita și reedita scrierile mele, în broșuri și 'n volume.

Momentan am scoasă de sub tipar o broșură de 46 pagini „Săracu Gealupu” — spovedania unui păcătos — o nuvelă, plină de sentimente religioase și de înaltă morală. Costă 15 Lei și se trimite contra ramburs de librăria editoare, la cerere prin subsemnatul

Tot odată anunț că, urmând să retipăresc vechile volume, cari vor avea preț cu mult mai mari, țin la dispoziție micul stoc din ele, cu următoarele prețuri: *In sărbători* 60 lei, *Zile senine* 50 lei, *Însăilări* 32 lei, *Clacă și Robot* 40 lei, *Sfârșituri* 25 lei. *Din umbra safelor* 20 lei, *Mucenicii Neamului* 50 lei, *Povești* 50 lei. Alte povești 40 lei, Comoara lui Prâslea 35, Făpturi și năstimirii 40. În total costă circa 500 lei întreaga colecție, dându-se în plus și Săracu Gealupu în acelaș preț. La fiecare comandă de broșuri și de mai multe volume ori colecții se lasă și un 10—20% pentru cheltueli etc.

În speranță că veți încuraja această hotărîre a mea, aștept binevoitoarea D-v. comandă salutându-Vă.

Mihail Lungianu

Scriitor, laureat al Acad. Române
Principatele Unite 2 *București*

ATENȚIUNE

Toate cărțile necesare examenului
pentru gradul 2 și definitivatul
învățătorilor se găsesc la

LIBRĂRIA CONCORDIA

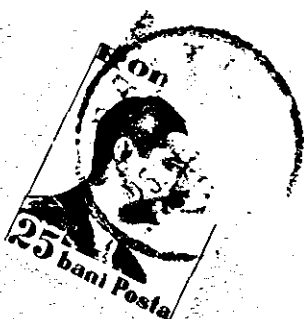
G. H. MUNTEANU
Arad, Strada Eminescu Nr. 4.

Folosiți-vă de carnetul INLESNIREA și CONSUM

ADRESA:

bnw

Biblioteca Palatului Cultural - Arad.

Arad.

Palat. cultural

Tiparul „CONCORDIA” Institut de Arte Grafice și Editură S. A. Arad.